

КОНСПЕКТИ ЗА КРИСТАЛИЗИРАЩО ИЗУЧАВАНЕ НА 1 И 2 ЛЕТОПИСИ, ЕЗДРА, НЕЕМИЯ И ЕСТИР

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Вътрешносъщественото значение на дванайсетте исторически книги в Стария Завет (Исус Навин, Съдии, Рут, 1, 2, 3 и 4 Царе, 1 и 2 Летописи, Ездра, Неемия и Естир) е откровението, че Божието движение в човешката история подготвя пътя, по който Бог извършва вечната Си икономика, ставайки човек, за да може човекът да стане като Бога по живот и по природа (но не и в Божеството), за произвеждането и изграждането на църквата като органичното Тяло Христово за завършването на Новия Ерусалим като Негово окончателно изражение.

Ездра реконституира израилтяните с небесните истини; в Господното възстановяване се нуждаем от хора като Ездра, свещенически учители, които се свързват с Бога, които са напоени с Бога, които са едно с Бога, които са изпълнени с Бога и които са вещи в Божието Слово—хора, които да са подготвени да бъдат учители във възстановяването.

Трябва да живеем чрез Христос и да изразяваме Христос, за да можем да величаем Христос, така че да изграждаме църквата като Божието изражение; за да изразяваме Бога, трябва всекидневно да се освещаваме и обновяваме чрез умиването на водата в словото, за да бъдем представени на Христос, нашия Младоженец, като Негова чиста, славна, Богоизразяваща невеста.

За изграждането на църквата като Тялото Христово е необходимо духовно воюване, което да се извършва според четири принципа— да не използваме плътски оръжия, да съхраняваме позицията на възнесението, да използваме духовни оръжия, които са мощни за събарянето на крепостите на врага, и да разберем, че молитвата е едно воюване и да отправяме войнствени молитви в небесната сфера и от Божия престол.

Първо съобщение

Движението на Бога в историята на човека за извършването на Божията вечна икономика

Пасажи от Писанията: Зах. 1:3, 18-21; 2:1-2, 5, 8-9, 11; 6:12-13;
10:1, 3, 8, 12; 11:7; 12:1, 10; 14:5, 9

I. Вътрешносъщественото значение на дванайсетте исторически книги в Стария Завет (Исус Навин, Съдии, Рут, 1, 2, 3 и 4 Царе, 1 и 2 Летописи, Ездра, Неемия и Естир) е откровението за това, че Божието движение в историята на човека подготвя пътя, по който Бог извършва Своята вечна икономика, като стана човек, за да може човекът да стане като Бога по живот и по природа (но не и в Божеството) за произвеждането и изграждането на църквата като органичното Тяло Христово с цел завършването на Новия Ерусалим за Божието окончателно изражение:

- A. Трябва да свържем дванайсетте исторически книги в Стария Завет с Божията вечна икономика; в Библията всъщност се говори само за едно нещо—Божията вечна икономика, която се основава на Божието благоволение и на Божието сърдечно желание (Еф. 1:4-5, 9-10; 1 Тим. 1:3-4; 6:3); тези дванайсет исторически книги са написани според Божието божествено откровение за наша поука и просвещение (1 Кор. 10:11).
- B. Извършването на Божията вечна икономика (с процедурата на Неговото юридическо изкупление и целта на Неговото органично спасение), която ни подготвя и ни превръща в Негова невяста за Неговото завръщане, е единственият начин за решаване на проблемите в днешната световна ситуация; това е Божието сърдечно желание и Той ще го изпълни—Римл. 5:10, 17, 21; 1 Сол. 5:23-24; Фил. 1:3-6.
- B. Второто пришествие на Господа ще реши всички проблеми в света, като неправдата (Ис. 11:4), войните (2:4), болестите (Откр. 22:2; Езек. 47:12), глада (Ис. 35:1, 6), образованието (2:2-5; 4:2-6; 11:9; Авак. 2:14; Евр. 8:11; Пс. 2:6, 12), греховните учреждения (Мт. 13:41-43), страданието на цялото творение (Римл. 8:21-22; Ис. 11:6, 9) и земните правителства (Откр. 11:15; Дан. 2:34-35, 44-45).

II. Книгата на пророк Захария разкрива, че главната мисъл и съдържание на Божието движение в човешката история са двете пришествия на Христос за свидетелството на Исус, Божието здание:

- A. В глави от 9-та до 11-та на Захария се говори за първо пришествие на Христос, което беше низше, смирено и интимно:
 - 1. Христос дойде по праведен начин със спасение за Божиите хора като Цар, но като един низш Цар, смирен Цар, Който не язди на великолепен кон, а на осел, на магаренце; това се изпълни, когато Исус Христос влезе в Ерусалим за последен път—Зах. 9:9; Мт. 21:5-10.
 - 2. Христос беше мразен, нападан, отхвърлен и предаден от един от Своите ученици за трийсет сребърника, цената за роб (Зах. 11:8, 12-13; Изх. 21:32); това пророчество се изпълни в Евангелията (Мт. 26:14-15; 27:3-10).
 - 3. Христос, Приятелят на Йехова, дойде като изпратеният от Бога Пастир при израилтяните; като човек, Христос беше роднина на израилтяните и Приятел на Йехова; Той беше поразен като Пастирът и Неговите ученици се разпръснаха като овце—Зах. 13:6-7; Йн. 10:11; Мт. 9:36; 26:31; Йн. 16:32-33.
 - 4. Христос беше наранен на кръста в израилевия дом, но Той каза: „Бях наранен в дома на онези, които Ме обичат“; израилтяните убиха Христос, но в това сладко слово

Христос счита техните действия за рани, нанесени от онези, които Го обичат—Зах. 13:6-7; 12:10; Откр. 1:7; Пс. 22:16.

5. Христос беше пронизан в ребрата и се превърна в отворен извор за очистване на грях и нечистота—Зах. 12:10; 13:1; Йн. 19:34, 37; Мт. 26:28.
- Б. В глави от 12-та до 14-та на Захария се говори за победоносното второ пришествие на Христос, което ще бъде със сила и власт:
1. Христос ще дойде втори път, придружен от Своите светии, победителите—14:5; Йоил 3:11; Юда 14.
 2. Краката Му ще застанат на Елеонския хълм, който е срещу Ерусалим на изток—Зах. 14:4; Деян. 1:9-12.
 3. Той ще воюва за израилтяните, за Своя избран народ, против народите, които ги обсаждат, и ще ги спаси от погибел—Зах. 14:2-3, 12-15; 12:1-9.
 4. По онова време целият израилев дом ще погледне на Него, Когото прободоха, и ще плачат за Него; по този начин Израил ще бъде спасен—стих. 10-14; Римл. 11:26.
 5. След това Той ще бъде Цар, за да царува и да управлява народите; всички хора ще отиват в Ерусалим всяка година, за да Му се поклонят и всички ще се освещават за Него—Зах. 9:10; 14:16-21.
 6. „И Господ ще бъде Цар над цялата земя; в онзи ден Господ ще бъде един и името Му едно“—9-ти стих; Пс. 72:8; Откр. 11:15.

III. Всесъдържащият Христос е историята на Божието движение в човешката история за придобиването на Божието здание за изявяването на Бога—Зах. 4:9; 6:12-15; Мт. 16:18; Йн. 1:1, 14; 1 Кор. 15:45б; Откр. 4:5; 5:6; 21:2:

- А. Докато Христос работи умело и всевластно контролира световната ситуация в човешката история, Той умело вработва Себе Си в нас в божествената история, за да ни превърне в шедьовър на Своята работа, в Божия поема, в ново изобретение на Бога, за да изрази безграничната Си мъдрост и божествен план—Деян. 5:31; Еф. 2:10.
- Б. В Своята човешка природа Христос е Ангелът на Йехова, Самият Йехова като Триединният Бог, Който стои сред Божиите хора в дъното на долината, в тяхното унижение, за да се грижи за тях, да ходатайства за тях и за да ги изведе бързо от вавилонския плен—Зах. 1:7-17; Изх. 3:2, 4-6, 13-15; Ис. 63:9; Втзк. 33:27.
- В. Христос е последният Ковач, Който Бог ще използва, за да строши четирите рога; четирите рога са четирите царства с техните царе—Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Римската империя—които също така са обозначени от големия човешки образ с четири части в Даниил 2:31-33, от четирите етапа на скакалците в Йоил 1:4 и от четирите звяра в Даниил 7:3-8, които повредиха и унищожиха Божиите избрани хора—Зах. 1:18-21:
1. Четиримата ковачи са уменията, които Бог използва в унищожаването на тези царства с техните царе; всяко едно от тези три царства (Вавилон, Мидо-Персия и Гърция) беше превзето по умел начин от следващото царство—Дан. 5; 8:3-7.
 2. Четвъртият Ковач ще бъде Христос като камъкът, който се откъсна, но не от ръце, който ще разбие възстановената Римска империя и по този начин ще разбие големия човешки образ като съвкупността на човешкото правителство по време на завръщането Си—2:31-35.
 3. Този камък символизира не само индивидуалния Христос, но и корпоративния Христос, Христос, със Своите „силни мъже“—Йоил 3:11.
- Г. Корпоративният Христос, Христос със Своята побеждаваща невеста, ще дойде като камък, за да разбие съвкупността на човешкото правителство и да въведе Божието царство—Дан. 2:34-35; Йоил 3:11; Откр. 19:11-21; вж. Бит. 1:26.

Д. Във 2-ра глава на Даниил се казва, че Христос ще дойде като камък, който се откъсна, но не с ръце, а в 19-та глава на Откровение се казва, че Христос ще дойде с Невястата си като Своя войска.

IV. В 5-та и 6-та глава на Ефесяни виждаме, че църквата е невястата и воинът; в 19-та глава на Откровение също виждаме тези два аспекта на църквата—Еф. 5:25-27; 6:10-20; Откр. 19:7-9, 11, 14:

- А. За да бъдем невястата в божествената история, в Божието движение в човешката история, имаме нужда от разкрояващото Божие слово, а за да бъдем воинът в божествената история, в Божието движение в човешката история, имаме нужда от умъртвяващото Божие слово—Еф. 5:26; 6:17-18; вж. 2 Тим. 3:16.
- Б. В деня на Своята сватба Христос ще се ожени за невястата Си, победителите, които от много години воюват против Божия враг—вж. Дан. 7:25; 6:10; Еф. 6:12.
- В. Преди Христос да слезе на земята, за да се разправи с антихриста и със съвкупността на човешкото правителство, Той ще отпразнува сватбата Си и ще се съедини с победителите Си като една същност—Откр. 19:7-9.
- Г. По този начин Христос, като Духът, като преминалият през процес и завършен Триединен Бог, се жени за църквата, като невястата, като преминалият през процес и преобразен тричастен човек—22:17а.
- Д. След сватбата Си Той ще дойде с невястата Си и ще унищожи антихриста, който директно ще воюва с войската си против Бога—19:11, 14:
 - 1. Господ Исус, Божието Слово, ще умъртви антихриста, човека на беззаконието, с дъха на устата Си и ще Го унищожи с явлението на пришествието Си—стих. 11-15; 2 Сол. 2:2-8.
 - 2. От устата на Христос излиза остър меч, с който Той ще порази народите—Откр. 19:15; 1:16; 2:12, 16.
- Е. След разбиването на човешкото правителство Бог ще разчисти цялата вселена; тогава корпоративният Христос, Христос със Своите победители, ще се превърне в една голяма планина, която ще изпълни цялата земя и ще я превърне в Божието царство—Дан. 2:35, 44; 7:22, 27; Откр. 11:15.

V. Изпълнението на Божието движение в човешката история за извършването на Божията вечна икономика се осъществява чрез упражняването на нашия дух, за да преживяваме и да се наслаждаваме на Христос като на седемкратно усиления Дух—1:10; 4:2; 17:3; 21:10; 4:5; 5:6; Зах. 3:9; 4:10:

- А. В Захария 1:3 се казва: „Върнете се при Мене, казва Господ на Силите; и Аз ще се върна при вас“; трябва да упражняваме духа си, за да се върнем при Господа с цялото си сърце; това полага основата на принципа, че първо ние трябва да се върнем при Господа и след това Той ще се върне при нас—Ер. 24:7; Ос. 6:1-3; 14:1-5; Йоил 2:13; Лк. 15:17-24.
- Б. В Захария 12:1 се казва: „Наложено от Господа слово за Израил, заявява Господ, Който простира небесата и основава земята и образува духа на човека в него“:
 - 1. В сътворението Си Бог създаде три равни по важност неща—небесата, земята и духа на човека.
 - 2. Небесата са за земята, земята е за човека, а човекът беше създаден от Бога с дух, за да се свързва с Бога, да приеме Бога, да се покланя на Бога, да живее Бога, да изпълни Божията цел за Бога и да бъде едно с Бога—1-ви стих.
 - 3. Централното управление и най-изпъкваща част на човека трябва да бъде неговият дух; човекът, който се управлява и контролира от духа си, е духовен човек—1 Кор. 2:14-15; 3:1; 14:32; Йн. 3:6; Еф. 3:16; 1 Петр. 3:4; Дан. 6:3, 10.

4. Захария ни заръчва да насочваме цялото си внимание върху човешкия си дух, за да приемаме Христос, Който е разкрит в тази книга, и за да разберем всичко, което е разкрито за Него в нея—Бит. 2:7; Йн. 4:24; Фил. 4:23.
- В. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на седемкратно усиления Дух в следните аспекти:
1. Христос е човекът с мерителна връв в ръката Си, Който премерва Божиите хора, за да ги изпита, да ги осъди, да ги провери и да ги завладее за царството Си—Зах. 2:1-2; Езек. 40:3; 47:1-5; Пс. 139:23-24.
 2. „И аз, заявява Господ, ще му бъда огнена стена наоколо и ще бъда за слава сред него“—Зах. 2:5:
 - а. Фактът, че стената на град Ерусалим и славата в него ще бъде Самият Йехова, показва, че Йехова, като Христос, ще бъде защитата на Ерусалим около него и неговата слава в неговия център; това показва централността и универсалността на Христос в Божията икономика.
 - б. Днес Христос е славата в центъра на църквата и също така огънят около нея за нейна защита; в Новия Ерусалим Триединният Бог в Христос ще бъде славата в неговия център (Откр. 21:23; 22:1, 5) и тази слава ще сияе през прозрачната стена на града като негова огнена защита (21:11, 18а, 24).
 3. Христос е едновременно Пратеникът на Йехова на войнствата и Самият Изпращач, Йехова на войнствата, за да се грижи за Своите хора, които са много скъпи за Него; който се докосва до тях, докосва зеницата на окоето Му—Зах. 2:8-9, 11; вж. Йн. 14:26; 15:26.
 4. Христос дойде като Пастир, за да пастирува стадото с две тояги—едната е наречена благодат (благодат), а другата е наречена връзки (връзване); благодатта е за нашето сливане с Бога, а връзването е за нашето връзване в единство—Зах. 11:7; 2:1-2, 5, 8-9, 11; Йн. 21:15-17:
 - а. Докато Господ показва благоволение към нас, трябва да искаме от Него да ни изпрати още повече благоволение, повече благодат, повече „дъжд“—Зах. 10:1; 12:10; Езек. 34:26.
 - б. След като бъдат посетени от Господа като Пастира, всички слаби овце сред Божиите хора ще се превърнат във великолепни коне—Зах. 10:3; вж. 9:13, 16; Дан. 11:32б.
 - в. Често пъти по време на нашето сутрешно съживление Господ ни подсвирва, призовава ни и ни събира при Себе Си; Господното свирване не е рязко и режещо, а е нежно и меко, като пеенето на птица—Зах. 10:8.
 - г. Господ ни укрепва в Себе Си, за да ходим в Неговото име—12-ти стих; Кол. 3:17.
- VI. В Божието движение, което е божествената история в човешката история, има едно ново създание—новият човек с ново сърце, с нов дух, с нов живот, с нова природа, с нова история и с нова завършеност; ние славим Господа за това, че се намираме в божествената история и преживяваме и се наслаждаваме на тайнствените, божествени неща за нашето органично спасение, за да се подготвим и да се превърнем в Неговата побеждаваща невеста, която ще Го върне на земята—Химн №16; Римл. 5:10, 17-18, 21; 6:4; Езек. 36:26; 2 Кор. 3:16-18; Мт. 5:8; Тит 3:5; Еф. 5:26-27; 6:17-18; Откр. 19:7; Мт. 24:44; 25:10.**